

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 25

13 Φεβρουαρίου 2012

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 4043

*Μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης
στα καταστήματα κράτησης και άλλες διατάξεις.*

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1

Απόλυση κρατούμενων υπό τον όρο της ανάκλησης

1. Κρατούμενοι οι οποίοι, κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εκτίουν στερητική της ελευθερίας ποινή που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη, απολύονται με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, υπό τον όρο της ανάκλησης, χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων των άρθρων 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, κατά τις εξής διακρίσεις: α) εάν η ποινή τους έχει διάρκεια μέχρι τρία έτη εφόσον έχουν εκτίσει ή εκτίουν με οποιονδήποτε τρόπο το ένα δέκατο αυτής, β) εάν η ποινή τους έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών και μέχρι πέντε έτη, συμπεριλαμβανομένης και της κάθειρξης, εφόσον έχουν εκτίσει ή εκτίουν με οποιονδήποτε τρόπο το ένα πέμπτο αυτής.

2. Ανήλικοι κρατούμενοι, οι οποίοι κατά τη δημοσίευση του παρόντος εκτίουν ποινή περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, απολύονται με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, υπό τον όρο της ανάκλησης, χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων του άρθρου 129 του Ποινικού Κώδικα, κατά τις εξής διακρίσεις: α) εάν η ποινή του περιορισμού έχει διάρκεια μέχρι τρία έτη εφόσον έχουν εκτίσει ή εκτίουν με οποιονδήποτε τρόπο το ένα δέκατο αυτής, β) εάν έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών και μέχρι πέντε έτη εφόσον έχουν εκτίσει ή εκτίουν με οποιονδήποτε τρόπο το ένα πέμπτο αυτής.

Στους απολυόμενους μπορούν να επιβληθούν οι υποχρεώσεις που προβλέπονται από την παράγραφο 5 του άρθρου 129 του Ποινικού Κώδικα.

3. Εξαιρούνται από τις ρυθμίσεις των προηγούμενων παραγράφων όσοι έχουν καταδικαστεί για παράβαση: α) του ν. 1608/1950, β) του ν. 1882/1990, γ) του ν. 2523/1997, δ) των άρθρων 87 παρ. 5 και 88 του ν. 3386/2005 και ε) των άρθρων 187, 187Α, 235, 236, 237,

256, 258, 299, 322, 323Α, 324, 336, 339 παρ. 1 α', β', 342, 348Α, 349, 351, 351Α, 390 και 380 παράγραφοι 1β και 2 του Ποινικού Κώδικα.

4. Όσοι απολύονται, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2, αν υποπέσουν, μέσα σε πέντε έτη από την αποφυλάκισή τους, σε νέα από δόλο αξιόποινη πράξη και καταδικαστούν αμετάκλητα οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας ή περιορισμού μεγαλύτερη του έτους, εκτίουν αθροιστικά και το υπόλοιπο της ποινής για την οποία έχουν απολυθεί υπό όρο.

5. Στους απολυόμενους, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών με την ίδια διάταξή του, μπορεί να επιβάλλει: α) την υποχρέωσή τους να εμφανίζονται κατά τακτά χρονικά διαστήματα στις αστυνομικές αρχές του τόπου όπου διαμένουν, β) τη μη απομάκρυνσή τους, χωρίς έγγραφη άδεια του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, από τον ως άνω τόπο, γ) οποιονδήποτε άλλον όρο από αυτούς που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 100 Π.Κ., κρίνει σκόπιμο. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, κατά την επιβολή των ως άνω όρων, οφείλει να λαμβάνει υπόψη του την προσωπικότητα, καθώς και τις ατομικές, οικογενειακές και επαγγελματικές ανάγκες του απολυόμενου. Σε περίπτωση που ο τελευταίος παραβαίνει τους όρους που του έχουν τεθεί, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών διατάσσει την ανάκληση της απόλυσης.

6. Οι διευθυντές των καταστημάτων κράτησης υποβάλλουν, μέσα σε πέντε ημέρες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, στον εισαγγελέα του τόπου έκτισης της ποινής τους φακέλους των καταδικών, οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου.

7. Απόλυσεις που γίνονται, κατά τις διατάξεις του παρόντος, ανακοινώνονται από τους διευθυντές των καταστημάτων κράτησης τόσο στις αρμόδιες υπηρεσίες Ποινικού Μητρώου και καταχωρούνται στα οικεία δελτία των απολυθέντων, όσο και στη Διεύθυνση Αλλοδαπών του Κλάδου Ασφάλειας του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας.

8. Η υπό όρον απόλυση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος, δεν κωλύεται από τη μη καταβολή των δικαστικών εξόδων και της χρηματικής ποινής που τυχόν επιβλήθηκε.

9. Κάθε αμφισβήτηση ως προς την εφαρμογή των προϋποθέσεων του άρθρου αυτού, λύεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, προκειμένου δε για ανηλίκους από το τριμελές δικαστήριο ανηλίκων του τόπου έκτισης.

10. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και στους καταδίκους που αποκτούν τις προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 2: α) μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και σε χρονικό διάστημα μέχρι δέκα (10) μήνες και β) μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου μετά από άσκηση ενδίκου μέσου και εφόσον η έκτιση της ποινής τους έχει αρχίσει κατά τη δημοσίευση του παρόντος.

Άρθρο 2

Παραγραφή και μη εκτέλεση ποινών υπό όρο

1. Ποινές διάρκειας μέχρι έξι μηνών που έχουν επιβληθεί με αποφάσεις, οι οποίες έχουν εκδοθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εφόσον οι αποφάσεις δεν έχουν καταστεί αμετάκλητες και οι ποινές αυτές δεν έχουν εκτιθεί με οποιονδήποτε τρόπο μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, παραγράφονται και δεν εκτελούνται, υπό τον όρο ότι ο καταδικασθείς δεν θα τελέσει μέσα σε δύο έτη από τη δημοσίευση του νόμου αυτού νέα από δόλο αξιόποινη πράξη, για την οποία θα καταδικαστεί αμετάκλητα οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των έξι μηνών. Σε περίπτωση νέας καταδίκης ο καταδικασθείς εκτίει αθροιστικά, μετά την έκτιση της νέας ποινής και τη μη εκτιθείσα, και δεν υπολογίζεται στο χρόνο παραγραφής της μη εκτιθείσας ποινής, ο διανυθείς χρόνος από τη δημοσίευση του νόμου αυτού μέχρι την αμετάκλητη καταδίκη για τη νέα πράξη.

2. Οι μη εκτελεσθείσες κατά την παράγραφο 1 αποφάσεις τίθενται στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα ή δημόσιου κατηγορού.

3. Εξαιρούνται των άνω ρυθμίσεων αποφάσεις που αφορούν παραβάσεις των άρθρων 235, 236, 237, 242, 256, 258, 259 και 390 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 3

Μετατροπή ποινών φυλάκισης σε χρηματική

1. Ποινές φυλάκισης που δεν έχουν εκτελεσθεί ούτε μετατραπεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και έχουν επιβληθεί για πλημμελήματα, με αποφάσεις οι οποίες κατέστησαν αμετάκλητες πριν από τη δημοσίευση του νόμου, μετατρέπονται σε χρηματικές, ύστερα από αίτηση του καταδικασθέντος που υποβάλλεται αυτοπροσώπως ή με πληρεξούσιο στον αρμόδιο για την εκτέλεση των ποινών εισαγγελέα, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία έξι μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Η μετατροπή αποκλείεται, αν η ποινή φυλάκισης έχει περιληφθεί ή μπορεί να περιληφθεί σε συνολική ποινή κάθειρξης που εξακολουθεί να ισχύει.

2. Για τη μετατροπή της ποινής αποφασίζει αμετάκλητα το δικαστήριο που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση, ύστερα από κλήτευση του αιτούντος. Ο αιτών μπορεί να παραιτηθεί από την κλήτευση, καθώς και να εκπροσωπηθεί από συνήγορο, εφόσον προβεί σε σχετι-

κή δήλωση στην αίτησή του ή σε μεταγενέστερο έγγραφο προς τον εισαγγελέα ή το δικαστήριο. Κατά τη μετατροπή των ποινών του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 4 έως 8 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα.

3. Μετά την υποβολή της αίτησης της παραγράφου 1, δεν επιτρέπεται η άσκηση από τον καταδικασθέντα οποιουδήποτε τακτικού ή έκτακτου ένδικου μέσου κατά της απόφασης που επέβαλε την κατά τα άνω ποινή ή η άσκηση αίτησης ακύρωσης της διαδικασίας ή της απόφασης. Αν ασκηθεί τέτοιο ένδικο μέσο ή βόηθημα, κηρύσσεται τούτο απαράδεκτο σύμφωνα με το άρθρο 476 παρ. 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο 4

Παραγραφή και παύση ποινικής δίωξης

1. Παραγράφεται το αξιόποινο και παύει η δίωξη των ακόλουθων αξιόποινων πράξεων, που έχουν τελεσθεί μέχρι 31.12.2011: α) των πταισμάτων και β) των πλημμελημάτων, κατά των οποίων ο νόμος απειλεί ποινή φυλάκισης μέχρι ένα έτος ή χρηματική ποινή ή και τις δύο ποινές. Στην περίπτωση των πλημμελημάτων, εάν ο υπαίτιος υποπέσει μέσα σε ένα έτος από τη δημοσίευση του νόμου σε νέα από δόλο αξιόποινη πράξη κακουργήματος ή πλημμελήματος και καταδικαστεί αμετάκλητα οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των έξι μηνών, συνεχίζεται η κατ' αυτού παυθείσα ποινική δίωξη και δεν υπολογίζεται στο χρόνο παραγραφής του αξιόποινου της πρώτης πράξης ο διανυθείς χρόνος από την παύση της δίωξης μέχρι την αμετάκλητη καταδίκη για τη νέα πράξη.

2. Οι δικογραφίες που αφορούν αξιόποινες πράξεις της προηγούμενης παραγράφου, τίθενται στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα ή δημόσιου κατηγορού. Για την τύχη των πειστηρίων αποφαίνονται με αιτιολογημένη διάταξη, επί πλημμελημάτων ο αρμόδιος εισαγγελέας και επί πταισμάτων ο αρμόδιος πταισματοδίκης.

3. Οι αστικές αξιώσεις που τυχόν απορρέουν από τις αξιόποινες πράξεις της παραγράφου 1 δεν θίγονται με οποιονδήποτε τρόπο.

4. Η παραγραφή του αξιόποινου και η παύση της ποινικής δίωξης κατά την παράγραφο 1, δεν ισχύει για τις παραβάσεις: α) του άρθρου 358 του Ποινικού Κώδικα, β) του ν. 690/1945, γ) του άρθρου 28 του ν. 3996/2011 και δ) των νόμων 703/1977 και 3959/2011.

Άρθρο 5

Υπερωριακή απασχόληση υπαλλήλων σωφρονιστικών καταστημάτων

Ο αριθμός των ωρών νυχτερινής απασχόλησης εργασίων ημερών και νυχτερινής και ημερήσιας απασχόλησης κατά τις Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες προς συμπλήρωση της υποχρεωτικής εβδομαδιαίας εργασίας και καθ' υπέρβαση της εβδομαδιαίας υποχρεωτικής εργασίας, καθώς και της κατανομής αυτών, για το προσωπικό των καταστημάτων κράτησης αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατά το χρονικό διάστημα από 1.9.2011 έως την έναρξη ισχύος της αριθ. 2/85366/00222/2011 κ.υ.α. των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, δύναται να καθορισθεί αναδρομικά με κοινή απόφασή τους.

Άρθρο 6**Ρυθμίσεις για την ΚΕΜ**

1. Η παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 2776/1999 (Α' 291), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 18 παρ. 1 του ν. 3849/2010 (Α' 80) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνιστάται Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών (ΚΕΜ). Η Επιτροπή αυτή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού, είναι τριμελής και αποτελείται από τον Γενικό Γραμματέα Αντεγκληματικής Πολιτικής του Υπουργείου, ως πρόεδρο, τον επόπτη του συγκροτήματος Φυλακών Κορυδαλλού αντεισαγγελέα εφετών ή τον αναπληρωτή του και τον πρόεδρο του Κεντρικού Επιστημονικού Συμβουλίου Φυλακών (ΚΕΣΦ) ή τον νόμιμο αναπληρωτή του ή άλλο μέλος του, που ορίζεται με απόφαση του ανωτέρω Υπουργού, ως μέλη.

Ο Γενικός Γραμματέας, αν κωλύεται ή απουσιάζει, αναπληρώνεται από τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Σωφρονιστικής Πολιτικής και στην περίπτωση αυτή προεδρεύει ο εισαγγελικός λειτουργός. Η Επιτροπή συνεδριάζει δύο φορές το μήνα τουλάχιστον. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ύστερα από πρόταση του ΚΕΣΦ, καθορίζονται ειδικότερα ζητήματα λειτουργίας της ΚΕΜ.»

2. Η παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 2776/1999 (Α' 291), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 18 παρ. 2 του ν. 3849/2010 (Α' 80), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να παραγγέλλει ή να απαγορεύει τη μεταγωγή κρατουμένου για λόγους που συνδέονται με την ασφάλεια της χώρας ή τη δημόσια τάξη. Σε περίπτωση κατεπίγοντος ή όταν απειλείται διασάλευση της τάξης και της ασφάλειας του καταστήματος, η μεταγωγή ή η μη μεταγωγή διατάσσεται από τον Γενικό Γραμματέα Αντεγκληματικής Πολιτικής του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το ζήτημα όμως εισάγεται το ταχύτερο δυνατόν στην Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών, που αποφασίζει σχετικά.»

3. Το άρθρο 1 του ν. 3090/2002 (Α' 329) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 19 του ν. 3849/2010 (Α' 80), αντικαθίσταται ως εξής:

«Συνιστάται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ειδική υπηρεσία, υπαγόμενη απευθείας στον Γενικό Γραμματέα Αντεγκληματικής Πολιτικής του ίδιου Υπουργείου, με την ονομασία "Σώμα Επιθεώρησης και Ελέγχου Καταστημάτων Κράτησης".»

Άρθρο 7**Ρυθμίσεις για το Ταμείο Χρηματοδότησεως Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ)**

1. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης δ' της πρώτης παραγράφου του άρθρου 2 του ν.δ. 1017/1971 «Περί συστάσεως Ταμείου Χρηματοδότησεως Δικαστικών Κτιρίων» (Α' 209), αντικαθίσταται ως εξής:

«χρηματοδότηση για την εκτύπωση εντύπων, την προμήθεια υλικού για την εκτέλεση κάθε είδους μηχανογραφικών εργασιών και προγραμμάτων πληροφορικής για τις δικαστικές και άλλες υπηρεσίες, καθώς και για την μαγνητοφώνηση και απομαγνητοφώνηση των πρακτικών των δικαστηρίων, ως και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων».

2. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης ε' της πρώτης παραγράφου του άρθρου 2 του ν.δ. 1017/1971 «Περί συστάσεως Ταμείου Χρηματοδότησεως Δικαστικών Κτιρίων» (Α' 209), αντικαθίσταται ως εξής:

«για την αντιμετώπιση των δαπανών μεταστέγασης των δικαστικών υπηρεσιών, μεταφοράς υλικού των δικαστικών υπηρεσιών, των δαπανών ανάθεσης σε ιδιώτες του έργου καθαριότητας, των μέτρων φύλαξης και ασφάλειας των δικαστικών κτιρίων και για την αποκομιδή των βοθρολυμάτων των κτιρίων των δικαστικών υπηρεσιών και φυλακών, καθώς και το βιολογικό καθαρισμό των λυμάτων αυτών».

3. Η περίπτωση ιστ' της πρώτης παραγράφου του άρθρου 2 του ν.δ. 1017/1971 «Περί συστάσεως Ταμείου Χρηματοδότησεως Δικαστικών Κτιρίων» (Α' 209), αντικαθίσταται ως εξής:

«ιστ) για την αντιμετώπιση άμεσων και πιεστικών αναγκών των καταστημάτων κράτησης των εταιριών προστασίας ανηλίκων και του Ιδρύματος αγωγής ανηλίκων αρρένων Βόλου σχετικά με την προμήθεια φαρμάκων και λοιπού υγειονομικού υλικού πετρελαίου κίνησης και θέρμανσης, καθώς και την αρτοτροφοδοσία, όπως επίσης και για την αντιμετώπιση με τη μορφή της επιχορήγησης στο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με την επωνυμία «Επάνοδος» των δαπανών στέγασης, σίτισης, ημερήσιας οικονομικής αρωγής και μετακινήσεων των αποφυλακισθέντων. Το ποσό της πληρωμής της σχετικής δαπάνης δεν μπορεί να υπερβαίνει ετησίως το ανώτατο όριο ποσού που ορίζεται με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών.»

4. Στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 2 του ν.δ. 1017/1971 «Περί συστάσεως Ταμείου Χρηματοδότησεως Δικαστικών Κτιρίων» (Α' 209) προστίθεται περίπτωση ιζ' ως εξής:

«ιζ) για τις αμοιβές των δικηγόρων και άλλων προσώπων που προσφέρουν υπηρεσίες στο πλαίσιο του συστήματος νομικής βοήθειας».

5. Το άρθρο 13 του ν. 3226/2004 «Παροχή νομικής βοήθειας σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος και άλλες διατάξεις» (Α' 24), αντικαθίσταται ως εξής:

«Εγγράφεται κατ' έτος ειδική πίστωση στον προϋπολογισμό του Ταμείου Χρηματοδότησεως Δικαστικών Κτιρίων για την κάλυψη της αποζημίωσης των δικηγόρων και άλλων προσώπων που προσφέρουν υπηρεσίες στο πλαίσιο του συστήματος νομικής βοήθειας.»

6. Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 4 του ν.δ. 1017/1971 (Α' 209) αντικαθίσταται ως εξής:

1. «Το Ταμείο διοικείται από εννεαμελές διοικητικό συμβούλιο το οποίο αποτελείται από:

α) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ως Πρόεδρο
β) έναν σύμβουλο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που υποδεικνύεται από τον οικείο Πρόεδρο, ως Αντιπρόεδρο

γ) τον Γενικό Γραμματέα του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, ο οποίος είναι πρόσωπο με αναγνωρισμένο κύρος και εμπειρία στη Δημόσια Διοίκηση. Ο Γενικός Γραμματέας του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου είναι πλήρους απασχόλησης

δ) έναν γενικό διευθυντή ή Προϊστάμενο Διεύθυνσης του Υπουργείου Οικονομικών (Γ.Λ.Κ.), ο οποίος υποδεικνύεται από τον οικείο Υπουργό

ε) έναν υπάλληλο της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που είναι τουλάχιστον Προϊστάμενος Διευθύνσεως, αναπληρούμενος από Προϊστάμενο άλλης Διευθύνσεως, ή ένα υπηρεσιακό στέλεχος εποπτευόμενου από το Υπουργείο Δικαιοσύνης φορέα

στ) τέσσερα (4) μέλη αναγνωρισμένου κύρους και εμπειρίας, εκ των οποίων τρεις (3) είναι Δικηγόροι παρ' Άρειω Πάγω ένας δε από αυτούς από τον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών.»

7. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 5 του ν.δ.1017/1971 (Α' 209) αντικαθίσταται ως εξής:

«Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί με απόφασή του να αναθέτει την άσκηση ορισμένων αρμοδιοτήτων του στον πρόεδρο, στον γενικό γραμματέα ή σε άλλο μέλος του ή σε δικαστικούς λειτουργούς ή σε προϊσταμένους υπηρεσιών αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ή και να εξουσιοδοτεί αυτούς προς ενέργεια ορισμένων πράξεων.»

8. Το άρθρο 6 του ν.δ. 1017/1971 (Α' 209) αντικαθίσταται ως εξής:

«Αρμοδιότητες Προέδρου Διοικητικού Συμβουλίου

Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου εκπροσωπεί το Ταμείο ενώπιον πάσης Δικαστικής, Διοικητικής ή άλλης Αρχής, διορίζει τους πληρεξουσίου δικηγόρους του Ταμείου, συγκαλεί το Διοικητικό Συμβούλιο, καθορίζει την ημερήσια διάταξη, διευθύνει τις συνεδριάσεις και κατευθύνει τις εργασίες του, παρακολουθεί την εφαρμογή των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου και ασκεί τις αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου που του μεταβιβάζονται από αυτό.

Αν ο Πρόεδρος του Δ.Σ. απουσιάζει ή κωλύεται, αναπληρώνεται από τον Αντιπρόεδρο αυτού και αν και αυτός απουσιάζει ή κωλύεται, από μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου που ορίζεται από αυτό.»

9. Στο άρθρο 6 του ν.δ. 1017/1971 (Α' 209) προστίθεται άρθρο 6Α ως εξής:

«Άρθρο 6 Α

Αρμοδιότητες Γενικού Γραμματέα

1) Ο Γενικός Γραμματέας του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου προϊστάται του προσωπικού του Ταμείου, διευθύνει το έργο των υπηρεσιών του, έχει την ευθύνη για την εύρυθμη λειτουργία του, υπογράφει τις νομίμως εκδιδόμενες εντολές πληρωμής και υπογράφει κάθε έγγραφο του Ταμείου.

2) Ο Γενικός Γραμματέας του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, με απόφασή του μπορεί να εξουσιοδοτεί τον Διευθυντή του Ταμείου να υπογράφει, κατά περίπτωση «με εντολή Γενικού Γραμματέα» όλες τις αποφάσεις, έγγραφα, εντολές ή άλλες πράξεις, που αφορούν στις αρμοδιότητες του Γενικού Γραμματέα. Επίσης, μπορεί να μεταβιβάζει στον Διευθυντή του Ταμείου την αρμοδιότητα υπογραφής των χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής ή

άλλων τίτλων πληρωμής του Ταμείου, μέχρις ορισμένου ποσού το ύψος του οποίου καθορίζεται με την ίδια απόφαση.

3) Αν εκλείψει, απουσιάζει ή κωλύεται ο Γενικός Γραμματέας αναπληρώνεται από μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου το οποίο ορίζεται από τον ίδιο.

4) Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζονται οι αποδοχές του Γενικού Γραμματέα, καθώς και οι αποζημιώσεις των λοιπών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.»

10. Οι υποπεριπτώσεις α' έως και ζ' της πρώτης παραγράφου του άρθρου 10 του ν.δ. 1017/1971 (Α' 209) αντικαθίστανται ως εξής:

« α) Ευρώ 3 για κάθε παράσταση δικηγόρου στο Πρωτοδικείο ή οποιαδήποτε Πολιτική ή Δικαστική Αρχή ή Διοικητικό Δικαστήριο, για κάθε υπόθεση πολιτική ή ποινική ή δικαστική και σε κάθε αγωγή, παρέμβαση και σε όλα τα εισαγωγικά της δικής δικόγραφα ενδίκων μέσων, αιτήσεις ή προσφυγές στα ίδια Δικαστήρια και Αρχές.

β) Ευρώ 5 για τις ίδιες ανάγκες στο Εφετείο, Κακουργιοδικείο, Διοικητικά Δικαστήρια, όταν δικάζουν κατ' έφεση ή οποιασδήποτε δικαστικής παρ' εφέτες Αρχής.

γ) Ευρώ 15 για τις ίδιες πράξεις στο Συμβούλιο της Επικρατείας ή τον Άρειο Πάγο ή το Ελεγκτικό Συνέδριο.

δ) Ευρώ 3 για τις αυτές πράξεις στο Ειρηνοδικείο ή Πταισματοδικείο ή παρ' αυτά δικαστικής αρχής.

ε) Ευρώ 3 σε κάθε μήνυση ή αίτηση που υποβάλλεται στον Εισαγγελέα ή στον Δημόσιο Κατήγορο και σε κάθε ανακριτική υπάλληλο, καθώς και σε κάθε αίτηση ή υπόμνημα κάθε τύπου, που υποβάλλεται σε οποιαδήποτε Υπηρεσία αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Δικηγορικούς ή Συμβολαιογραφικούς Συλλόγους ή Συλλόγους Δικαστικών Επιμελητών, πλην των αιτήσεων για έκδοση πιστοποιητικών Ποινικού Μητρώου.

στ) Ευρώ 0,5 για τη σύνταξη συμβολαιογραφικής πράξης για την οποία καταβάλλονται πάγια τέλη, Ευρώ 3 σε κάθε φύσεως συμβολαιογραφικές πράξεις για τις οποίες καταβάλλονται αναλογικά τέλη και Ευρώ 0,5 για την έκδοση κάθε αντιγράφου ή αποσπάσματος αυτών.

ζ) Ευρώ 2 για κάθε αντίγραφο ή πιστοποιητικό που εκδίδεται από οποιαδήποτε δικαστική Αρχή, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Δικηγορικούς Συλλόγους, Συμβολαιογραφικούς Συλλόγους και Συλλόγους Δικαστικών Επιμελητών, πλην των πιστοποιητικών Ποινικού Μητρώου.»

11. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν.δ. 1017/1971 (Α' 209) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που εκδίδεται μέσα σε τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος, και η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζονται για τριετή θητεία τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και οι αναπληρωτές τους.»